

[Paul Holt.]

Brugen af Vaabnene. Den militære Ledelse følger Hjemmeværnsforeningernes Arbejde med stor Interesse, og ogsaa fra den Side stilles kyndige Mænd til Raadighed, for at de, der er i disse Foreninger, kan faa den rette Uddannelse.

Jeg haaber, at den højtærede Minister vil forstaa at administrere den her foreslaaede Lov paa en saadan Maade, at man kan se med Tryghed paa den, og jeg udtaler Ønsket om, at Lovforslaget efter at have gennemgaaet en Behandling i Udvalget kan blive gennemført i det høje Ting.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker de ærede Ordførere for den venlige Modtagelse af Lovforslaget og for Tilsagnet om at ville underkaste det en saglig og fordoms-fri Behandling.

Der har mellem de Ordførere, der nu har haft Ordet, været Divergenser med Hensyn til hele Spørgsmaalet, men alle har givet Tilsagn om at ville drøfte Lovforslaget, og jeg haaber, der maa komme et tilfredsstillende Resultat ud af Forhandlingerne. Til de enkelte Medlemmer har jeg ikke ret meget at sige. Jeg mener, at de Detailspørgsmaal, der er rejst, bedst vil kunne drøftes i det Udvalg, der vil blive nedsat.

Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Victor Gram, som spurgte om Tilfælde, hvor der er et Modsætningsforhold mellem det at besidde og det at skaffe sig eller at bære Vaaben, sige, at der kan nævnes Eksempler herpaa. Man kan f. Eks. tænke sig dette, at en Mand under Besættelsestiden — det er et meget nærliggende Eksempel — har skaffet sig et Vaaben, men han har ingen Tilladelse til at have det — altsaa skal han have Tilladelse til at besidde Vaaben, skønt han har skaffet sig et Vaaben. Der kan ogsaa tænkes Tilfælde, hvor en Mand paa Grund af særlige Forhold faar Ret til at have et Vaaben hjemme hos sig, men hvor der udtrykkelig bliver fastsat den Begrænsning i Tilladelsen, at han ikke maa bære det. Derfor er det, disse forskellige Kategorier af Tilladelser er stillet op; der kan faktisk blive Brug for at sondre her.

Med Hensyn til Erstatning for Vaaben er det jo en Bestemmelse, der er sat ind i det Lovforslag, og som jeg synes er rimelig. Hvis der er givet Tilladelse til at have Vaaben og Justitsministeren gør Brug af Bestemmelsen i § 3, Stk. 3, ved at kræve Vaabnene deponeret eller leveret tilbage, er det rimeligt, at der betales Erstatning; men det kan naturligvis kun gælde de Vaaben, som vedkommende selv har forskaffet

sig, der kan ikke være Tale om at betale Erstatning for Vaaben, som vedkommende ikke selv har haft Udgifter til. Med Hensyn til Hjemmeværnsforeningernes Vaaben gælder der ganske særlige Regler i Henhold til den Overenskomst, der blev truffet angaaende disses Adgang til at have Vaaben.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udtalte Haabet om, at der maatte blive givet nærmere Regler for Ministerens Administration af denne Lov. Dertil vil jeg gerne sige, at det er en Selvfølge, at der i Forbindelse med Loven vil blive udarbejdet saadanne Regler, og jeg vil med stor Glæde i det Udvalg, der bliver nedsat, gøre Rede for, i hvilken Retning disse Regler kan gaa.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen mente, det burde være en Frimandsret at bære Vaaben, men det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen var ikke ganske enig med ham, hvad der jo viser, at der hersker vidt forskellige Anskuelser om dette Spørgsmaal. Det lyder meget smukt, at det burde være Frimandsret at bære Vaaben; man kan ogsaa sige, at hvis Menneskene var saa gode, som de burde være, kunde man maaske uden Risiko give dem en almindelig Ret dertil. Men jeg vil dog sige, at navnlig i Øjeblikket tror jeg, det vilde være meget uheldigt og meget farligt, om man lod Folk have Skydevaaben, uden at det offentlige havde nogen som helst Kontrol dermed. Det vilde give ganske umulige Tilstande for Politiet at arbejde under. Forholdene er i Øjeblikket af en saadan Karakter, at det er nødvendigt, at det at have Vaaben er noget, man skal have Tilladelse til, saaledes at Politiet, hvis det træffer et Menneske, som der er Grund til at mistænke for paa urimelig Vis at ville omgaa de Vaaben, han viser sig at være i Besiddelse af, har Ret til at konfiskere de paagældende Vaaben.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Klor paa Islands Brygge vil det ærede Medlem sikkert tilgive mig, at jeg ikke er nærmere inde i dette Problem; jeg skal søge Oplysning om det og derefter give Oplysningerne videre til Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen spurgte først om, hvad Mening var med i § 3, Stk. 3, at indføje Ordene: „eller om andre Indskrænkninger i Foreningernes Raadighed“. Det er tænkt som en Opsamlingsparagraf, en af disse Sikkerheds-sætninger, som man ofte er tilbøjelig til at hægte paa for at være sikker paa, at nu har man alting med. Andet er der ikke tænkt paa med den Sætning.

Derefter kom det ærede Medlem, ligesom i øvrigt andre ærede Ordførere, ind paa